

## Vangelo di Marco 14,3-9 :

### l'unzione di Betania



UN AFFRESCO DELLE CATACOMBE ROMANE ( VIA LATINA – IV SECOLO ), CHE RAFFIGURA UN FILOSOFO CHE SPIEGA AI SUOI DISCEPOLI : È UNA METAFORA DEGLI INSEGNAMENTI DI CRISTO, CHE FURONO “RAZIONALIZZATI” PER POTER ESSERE MEGLIO COMPRESI DAI PRIMI CREDENTI

Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν  
γυνὴ ἔχουσα ἀλάβρα στρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς συντρίψασα τὴν  
ἀλάβαστρον κατεσχεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς,  
Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γεγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι  
ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ  
Ἰησοῦς εἶπεν,  
Ἔφετε αὐτὴν τί αὐτῇ κόπους παρεχετε; καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ  
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι,  
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ὃ ἔσχεν ἐποίησεν. προελαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τον  
ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λεγῶ ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον  
τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημό σινον αὐτῆς.